

Kammarrätten

Rättsfall

Fastighetsägare beskattad för kompensation, varigenom hyresgäst befriats från skyldighet återställa lägenhet i förut befintligt skick

M, som ägde en fastighet, hade i sin deklaration 1964 under särskilda upplysningar och yrkanden uppgivit att han från en hyresgäst uppburit 40.000 kr såsom ersättning för att hyresgästen fritagits från skyldighet enligt hyresavtal att i förut befintligt skick återställa två av hyresgästen till kontor ombyggda bostadslägenheter.

TN upptog beloppet till beskattning vid beräkning av inkomst av annan fastighet.

Sedan M avlidit, yrkade dödsboet efter denne hos PN, att beloppet, som utgjorde skadestånd, inte skulle beskattas.

PN fann med hänsyn till vad i målet förekommit ersättningen inte avse en för all framtid bestående skada på fastigheten, varför ersättningen var att hänföra till enligt 24 § KL skattepliktig intäkt av annan fastighet.

Hos KR fullföljde dödsboet sin talan.

I sitt utslag yttrade KR. Av handlingarna i målet framgår att hyresgästen vid hyresavtalens upphörande var skyldig — om hyresvärden så fordrade — att återställa lägenheterna i förut befintligt skick. M har i stället för att fordra dyl återställande betingat sig ersättning med tillhoppa 40.000 kr. Efter hyresgästens avflyttning har lägenheterna ej omändrats, utan uthyrningen av desamma till kontor fortsatt. Emellertid har dödsboet uppgivit, att lägenheterna senare skall inredas

till bostäder. Då en uthyrning av lägenheterna till kontor icke kan antagas bli oförmånlig i ekonomiskt hänseende, förefaller dödsboets sistnämnda uppgift ej sannolik. — Vid angivna förhållanden och med hänsyn till vad övr i målet förekommit kan beloppet, 40.000 kr, icke anses ha innefattat ersättning för liden förlust i samband med uthyrningen av lägenheterna. Å andra sidan kan beloppet ej heller ha motsvarat ersättning till M för vid taxering avdragsgilla omkostnader för denne. Fastmera får beloppet anses vara att jämställa med sådan ersättning på grund av hyresavtal, som för fastighetsägare utgör intäkt av annan fastighet. På grund av vad sålunda anförts lämnar KR besvären utan bifall. (KR:s utslag den 20/12 1966).

En led var skiljaktig och fann skäl inte ha förekommit att upptaga ersättningen till beskattning.

Jfr däremot RÅ 1965 ref 6 (Skattenytt 1965 sid. 291) där beloppet avsett ersättning för kommande reparation till följd av skada och den genom skadan uppkomna förlusten var att anse som kapitalförlust.

Vite för underlåtenhet att deklarerat

TO hade genom en 1/6 1966 dagtecknad anmaning förelagt G i egenskap av ledamot i styrelsen för ett AB att vid vite av 4.000 kr inom sex dagar efter emottagandet avlämna allmän självdeklaration för bol för beskattningsåret 1/9 1964—

31/8 1965. Anmaningen hade 2/6 1966 överlämnats till G:s hustru, varjämte meddelande jml 33 kap 8 § RB översänts till honom 6/6 1966.

I en till LS 17/6 1966 inkommen skrift anmälde TI, att anmaningen inte efterkommit. TI hemställde om utdömande av 1.500 kr av det förelagda vitet.

Sedan G 20/6 1966 inkommit med deklarationen, nedsatte TI sitt yrkande om utdömande av vite till att avse 500 kr.

LS yttrade. G har inte ställt sig TO:s föreläggande till efterrättelse och ej heller visat sig ha varit förhindrad att inom den av TO förelagda tiden avge deklaration för bol. Då emellertid deklarationen numera inkommit, prövar LS med stöd av 124 § TF skäligt förordna, att endast 500 kr av det försuttna vitet skall av G uttagas, vilket vite tillfaller Kronan.

Hos KR yrkade G befrielse från vitet och anförde. G hade efter att ha erhållit TI:s anmälan sökt kontakt per telefon med denne och därvid omtalat, att bol:s bokföringsmedhjälpare var sjuk sedan 19/5 och så skulle förbli intill 22/6. Bol:s redovisningshandlingar hade vid tiden för telefonsamtalet förelagat färdiga, dock inte deklarationen. TI hade anmodat G att före kl 15 s d samtalet ägde rum inkomma med såväl deklaration som dessa handlingar. G hade då upplyst, att det var uteslutet att på så kort tid färdigställa deklarationen. Såväl deklarationen som de övr handlingarna hade emellertid insänts så att de varit TI tillhanda 20/6 1966.

TI yttrade bl a. Deklarationen var dagtecknad 15/6 1966 och avsåg beskattningsår, som gått till ända redan 31/8 1965. Ansökan jml 34 § TF om anstånd med avlämnande av 1966 års deklaration hade inte gjorts av bol. Genom G:s försumelse hade deklarationen inte hunnit

granskas av TN, varför skönstaxering måst tillgripas. Bol hade besvärat sig däröver hos PN. Deklarationen, som uppenbarligen färdigställts 15/6 1966, borde omedelbart därefter ha översänts till TO.

KR: ej ändring. (KR:s utslag den 23/2 1967.)

Arbetsrum i bostaden

1. En läroverksadjunkt M hade vid beräkning av inkomst av tjänst i 1964 års deklaration yrkat avdrag med 500 kr för arbetsrum i egen villafastighet. M uppgav att både han och hans hustru — även hon läroverksadjunkt — utförde förberedelse- och rättningsarbeten i bostaden och att hänsyn tagits härtill vid planerandet av bostaden.

TN vägrade avdraget.

Hos PN hemställde M om avdraget. — Enligt intyg från läroverkets rektor kunde på grund av skolanläggningen varken övervägande delen av skrivningsrättning och därmed sammanhängande arbetsuppgifter eller all förberedelse av undervisningen genomföras i skolan.

PN yttrade. Med hänsyn till den restriktiva inställning, som rådande rättspraxis intagit, då fråga varit om avdrag för arbetsrum i bostaden i samband med anställning, finner PN, även med beaktande av vad M anför i målet, inte skäl bifalla yrkandet.

Hos KR fullföljde M sin talan.

I sitt utslag yttrade KR. I målet får anses utrett, att M haft behov av särskilt arbetsrum för att på tillfredsställande sätt kunna sköta sin tjänst som läroverkslärare samt att sådant lokalutrymme icke i erforderlig utsträckning tillhandahållits honom av det allmänna. Det är upplyst, att M bebor av honom uppförd villafas-

tighet. Enligt företedd ritning består bostaden av åtta rum och kök med en lägenhetsyta av närmare 160 kvm, varav arbetsrummet upptar omkring 7.5 kvm, vilket enligt M:s uppgift använts av honom och hans hustru uteslutande såsom arbetsrum. Med hänsyn till M:s sålunda och eljest lämnade uppgifter samt till vad i övr förekommit får han anses berättigad till avdrag för kostnad för arbetsrum med beloppet 500 kr, som lämnats obesträtt i och för sig. (KR:s utslag den 21/2 1967).

2. M var under 1964 ordf i taxeringsnämnd i två distrikt. Han förhyrde en familjebostad med en lägenhetsyta av 115 kvm och en årshyra av c:a 5.700 kr.

I sin deklaration 1965 tillgodoförde sig M vid beräkning av inkomst av tjänst avdrag för kostnad för arbetsrum om 15 kvm i bostaden med 750 kr. M uppgav, att tillgång till arbetsrum fordrades för taxeringsarbetet, att familjen bestod av 5 personer samt att han — som även tidigare innehaft dyl uppdrag — då bott i en lägenhet om allena 2 rum och kök.

TN vägrade avdraget.

Hos PN yrkade M att erhålla avdraget och anförde. I anledning av taxeringsuppdraget var han nödsakad ha eget rum, varför han måst hyra betydligt större lägenhet än vad som eljest varit av behovet påkallat för honom och hans familj. Dessutom var även hans hustru och dotter engagerade i taxeringsarbetet med längdföring.

PN avslog yrkandet.

Hos KR fullföljde M sin talan.

TI hemställde om avslag och anförde bl. a. att bostaden med hänsyn till antalet familjemedlemmar inte syntes onormalt stor.

I sitt utslag prövade KR skäligt — med hänsyn till de särskilda omständigheterna i målet — medge M avdrag för kostnad för arbetsrum i bostaden med yrkat belopp. (KR:s utslag den 11/11 1966.)

En led var skiljaktig och yttrade, att han för sin del på av TI i avgiven förklaring angiven grund inte fann skäl bifalla M:s talan.

3. Läroverksläraren A hade under år 1964 utökat sin villafastighet med en tillbyggnad för att ge plats åt ett arbetsrum, där både han och hans hustru — även hon lärare — ostört kunde utföra för skolan avsett hemarbete såsom lektionsförberedelser samt utarbetande och rättning av skriftliga övningar och prov. Utöver A:s egentliga lärartjänst hade han i uppdrag att lägga schema för skrivningar, inträdesprövningar och vakttjänstgöring i samband härmed samt att lämna portionsbesked för läroverkets skolrestaurang.

I sin deklaration 1965 yrkade A vid beräkning av inkomst av tjänst avdrag för arbetsrummet i bostaden med 240 kr, beräknat efter 60 kr för månad för höstterminens fyra månader.

TN vägrade avdraget.

Hos PN yrkade A att erhålla avdraget.

PN yttrade. A har till stöd för sitt yrkande om avdrag för arbetsrum bl. a. anført, att han under 1964 byggt till sin villafastighet för att erhålla ett ostört arbetsrum. Då det inte kan anses styrkt vare sig att tillbyggnaden skett enbart för att erhålla ett arbetsrum eller att detta rum inte kunnat användas såsom bostad, lämnar PN yrkandet utan bifall.

Hos KR fullföljde A sin talan.

KR: ej ändring. (KR:s utslag den 21/3 1967.)